

Sygnatura akt VII U 349/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Liliana Gambal

Protokolant: Kalina Tanaś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2013 r. w J.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 17.01.2012r., znak: (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 17.01.2012r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni J. S. prawo do renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową od dnia 01.11.2011r.,

II. nie obciąża strony pozwanej kosztami zastępstwa procesowego na rzecz wnioskodawczyni.

Sygn. akt VII U 349/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.01.2012 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na podstawie art.16, 17 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 199, poz.1673 ze zm.) oraz art.70 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz.353 ze zm.) odmówił J. S. prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego z uwagi na to, że komisja lekarska ZUS w dniu 11.01.2012 r. ustaliła brak związku przyczynowego między zgonem, a chorobą zawodową męża wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni J. S. odwołała się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie na swoją rzecz renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego. W uzasadnieniu podniosła, że organ rentowy błędnie uznał, iż śmierć jej męża – A. S. nastąpiła bez związku z jego chorobą zawodową w postaci pylicy płuc.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego. Powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, w którym nie stwierdzono związku przyczynowego pomiędzy zgonem a chorobą zawodową męża wnioskodawczyni, organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do przyznania prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Mąż wnioskodawczyni – A. S.urodzony (...)r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową – pylicą płuc, okresowo do 31.01.2013 r. Wypłatę renty wstrzymano w związku z przyznaniem mu prawa do emerytury od 04.03.2011 r.

A. S.zmarł 01.11.2011 r.

/bezsporne/

W dniu 08.11.2011 r. wnioskodawczyni J. S.złożyła wniosek o rentę rodzinną po zmarłym A. S.podnosząc, że śmierć ubezpieczonego była następstwem choroby zawodowej.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 09.12.2011 r. nie ustalono związku śmierci A. S. z chorobą zawodową.

Komisja lekarska ZUS w dniu 11.01.2012 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika o braku związku śmierci A. S. z chorobą zawodową, w związku z czym decyzją z dnia 17.01.2012 r. odmówiono J. S.prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego.

/dowód: wniosek z dnia 08.11.2011 r. – k.1 akt rentowych ZUS;

orzeczenie z dnia 11.01.2012 r. – k.21 akt rentowych ZUS;

orzeczenie z dnia 09.12.2011 r. – k.17 akt rentowych ZUS;

decyzja z dnia 17.01.2012 r. – k.22 akt rentowych ZUS/

Choroba zawodowa A. S. w postaci pylicy krzemowej płuc stanowiła współprzyczynę jego zgonu.

/dowód: opinia z dnia 27.07.2012 r. z opinią uzupełniającą – k.54-55 i k.77;

opinia z dnia 19.11.2012 r. – k.93-94/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 8 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 199, poz.1673 ze zm.), z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej członkom rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty uprawnionego do renty z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta rodzinna.

Zgodnie z art.17 ust.1 ww. ustawy, przy ustalaniu prawa do renty rodzinnej, do ustalenia wysokości świadczenia oraz jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Stosownie do art.17 ust.5 ustawy wypadkowej, renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Zgodnie z art.17 ust.7, członkom rodziny rencisty uprawnionego do renty z ubezpieczenia wypadkowego, który zmarł z innych przyczyn niż wypadek przy pracy lub choroba zawodowa, przysługują świadczenia określone w ustawie o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 17.01.2012 r. organ rentowy na podstawie art.16, 17 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 199, poz.1673 ze zm.) oraz art.70 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz.353 ze zm.) odmówił J. S. prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego z uwagi na to, że komisja lekarska ZUS w dniu 11.01.2012 r. ustaliła brak związku przyczynowego między zgonem, a chorobą zawodową męża wnioskodawczyni.

W przedmiotowej sprawie istota sporu między stronami sprowadzała się do ustalenia, czy śmierć A. S. pozostawała w związku ze stwierdzoną u niego chorobą zawodową – pylicą płuc. W ocenie Sądu z treści cytowanego wyżej art.17 ust.5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, wynika przy tym, że dla uznania, iż śmierć ubezpieczonego nastąpiła wskutek choroby zawodowej, wystarczy ustalenie, że stwierdzona choroba zawodowa stanowiła jedną z przyczyn jego zgonu. Sąd podziela bowiem pogląd orzecznictwa, zgodnie z którym, jeżeli zgon pracownika nastąpił wskutek różnych chorób, z których przynajmniej jedna była chorobą zawodową, to członkom jego rodziny przysługuje renta rodzinna na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (patrz wyrok SA w Lublinie z 04.10.2012 r., III AUa 793/12 oraz wyrok SN 28.10.1978 r., III URN 27/78).

Celem ustalenia powyższego, w toku postępowania sądowego Sąd postanowił podjąć czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu chorób płuc, a więc lekarza o specjalności adekwatnej do stwierdzonej u A. S. choroby zawodowej.

Biegła sądowa pulmonolog M. J. na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji lekarskiej nie stwierdziła bezpośredniego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy chorobą zawodową a przyczyną zgonu A. S.. Zdaniem biegłej chorobę zawodową można jednak uznać za współprzyczynę zgonu. Biegła wskazała, że choroba zawodowa mogła mieć niekorzystny wpływ na przebieg prowadzonego przed śmiercią leczenia, zaś leczenie stosowane w związku z chorobą zawodową - długotrwała i częsta steroidoterapia oraz objawy niedomogi oddechowej mogły przyczynić się do wystąpienia krwawienia z przewodu pokarmowego.

W sporządzonej w związku z zarzutami organu rentowego opinii uzupełniającej biegła w całości podtrzymała swoje dotychczasowe wnioski ponownie wskazując, że tuż przed śmiercią, po przyjęciu na OAiIT po 3 dniach wystąpiła u ubezpieczonego niewydolność oddechowa wymagająca prowadzenia wentylacji mechanicznej. Stan ten pogarszał rokowanie co do wyleczenia z powodu niekorzystnego stanu wyjściowego układu oddechowego, natomiast leczenie stosowane w związku z chorobą płuc mogło mieć wpływ na wystąpienie krwawienia z przewodu pokarmowego.

W związku z podtrzymaniem przez organ rentowy zarzutów do opinii biegłej M. J. Sąd postanowił o dopuszczeniu dowodu z opinii kolejnej biegłej pulmonolog A. S. (2). Także zdaniem tej biegłej choroba zawodowa A. S. może zostać uznana za współprzyczynę jego zgonu. Biegła wskazała, że wprawdzie bezpośrednią przyczyną śmierci ubezpieczonego była niewydolność wielonarządowa, a zwłaszcza niewydolność serca będąca powikłaniem leczenia operacyjnego, jednakże krwawienie z przewodu pokarmowego, które wystąpiło u chorego mogło być spowodowane wcześniejszym stosowaniem sterydów systemowych w leczeniu choroby zawodowej. Ponadto, w ocenie biegłej, rozpoznawana u chorego pylica płuc z rozległymi zmianami radiologicznymi i włóknieniem śródmiąższowym płuc przebiegające z niewydolnością układu oddechowego stanowiły gorsze rokowanie operacyjne i prawdopodobieństwo powikłań. Tym samym zaawansowane zmiany pylicy krzemowej płuc przebiegające z niewydolnością układu oddechowego należy uznać za schorzenie, które przyczyniło się do zgonu chorego.

Mając na uwadze treść powyższych opinii Sąd przyjął, iż choroba zawodowa A. S. w postaci pylicy krzemowej płuc stanowiła współprzyczynę jego zgonu. Obie biegłe całkowicie zgadzały się ze sobą, że aczkolwiek bezpośrednią przyczyną śmierci ubezpieczonego była niewydolność wielonarządowa, to jednak stan jego zdrowia spowodowany istniejącą chorobą zawodową oraz stosowanym w związku z nią leczeniem miały istotny wpływ zarówno na wystąpienie określonych powikłań, jak i skuteczność leczenia stosowanego u chorego w związku z ich wystąpieniem. Tymczasem, jak wskazywała druga z biegłych, lekarze orzecznicy ZUS brali pod uwagę jedynie bezpośrednią przyczynę zgonu nie uwzględniając konsekwencji krzemicy płuc i jej wpływu na stan zdrowia chorego.

Sąd zważył zatem, że obie opinie pulmonologiczne sporządzone zostały przez lekarzy posiadających stosowną wiedzę w zakresie swojej specjalizacji, w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji lekarskiej. Biegłe zgodnie, w logiczny i jasny sposób uzasadniły swoje stanowisko o związku śmierci A. S. ze stwierdzoną u niego chorobą zawodową. Opinie korespondowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały. Sąd nie mógł poczynić ustaleń sprzecznych z opiniami, skoro

uznał, że są one prawidłowe i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do drugiej opinii pulmonologicznej.

Mając na uwadze powyższe zaistniała podstawa do zmiany decyzji ZUS poprzez przyznanie wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową od dnia 01.11.2011 r., o czym orzeczono na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach znalazło oparcie w art.102 k.p.c. z uwagi na ocenny charakter sprawy.